

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er sådan set ikke noget at komme efter. Det er foregået fuldstændig efter bogen. Vi har gjort det, at vi har konstateret, at vi har leveret et betækningsbidrag, hvor der ikke var citations-tegn, hvoraf det klart fremgik, at der var tale om et citat fra 12 navngivne forfatters bidrag til at belyse tonen i indvandrerdebatten. Det bidrag har vi brugt, det står vi ved, men vi har naturligvis beklaget, at vi ikke har citationstegn rundt om teksten, og derfor har vi skrevet det i betækningsbidraget hertil. Sådan er det, mere kan der ikke siges om den sag.

Jeg har sådan set heller ikke nogen konkrete citater fra Irene Simonsen.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at når man gør det til et omdrejningspunkt i lovforslaget her, at folk skal underskrive en erklæring og den efterhånden får karakter sådan af en trosbekendelse – man har godt nok ændret det første udkast, fordi man fandt ud af, at det var i strid med lovgivningen – for folk, der kommer til landet, er det da at lave en forskelsbehandling mellem dem og os gammeldanskere. Jeg forstår bare ikke tankegangen hos Venstre, og det er sådan set det, jeg efterlyser. Hvad er egentlig baggrunden for det ud over at takkes Dansk Folkeparti?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Selv om denne debat måske ser de seere, der sidder og ser på, giver anledning til at spørge, hvad det dog er, vi snakker om, og om vi ikke bare kører rundt i det samme, så må jeg sige, at jeg nu har fået klarhed over, hvad det er, SF mener.

For i det første betækningsbidrag skriver SF – og så er det rigtigt, at der skulle have været citationstegn om forfatternes tekst:

»I »danskhedens« navn har vi skridt for skridt vænnet os til, at vi udviser vore mest udsatte medmennesker, skønt der består en begrundet mistanke om, at de vil blive forfulgt, udsat for tortur eller simpelt hen forsvinde sporeløst i deres hjemlande. Med lovgivningen som våben splitter vi familier ad, skiller forældre fra børn, mænd fra hustruer og sender politisk forfulgte i armene på deres forfølgere – en fremfærd, der i sin administrative, rationelle umenneskelighed har mindelser om den behandling, de tyske jøder blev udsat for, da de af det danske Justitsministerium blev sendt tilbage til det nazistiske Tyskland i 1930'erne.«

Det eneste, jeg så hører hr. Ole Sohn undskylde, er, at man har citeret 12 forfattere uden at skrive, at man har citeret dem. Ergo mener man, at det her er god tone.

Så er det, jeg godt kunne stille nogle spørgsmål. Når hr. Kamal Qureshi i dag går ud og siger noget andet end det, der står her, så tales der med to tunger, men nu er jeg klar over, at det er to tunger, jeg skal høre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved ikke, hvordan man taler med to tunger. Jeg ved, at man kan sige ét eller man kan sige noget andet.

Det, der er en kendsgerning, er, at de 12 forfattere har skrevet et debatindlæg, som vi har brugt i forbindelse med at beskrive tonen i indvandrerdebatten, og i øvrigt må man sige efter debatten i dag, at de meget præcist har ramt tonen i indvandrerdebatten. Det gøres så til, at man skal kunne komme med eksempler på folk, der bliver udvist.

Ser fru Irene Simonsen da ikke tv? Læser fru Irene Simonsen da ikke aviser og ser, hvordan vi har den ene udvisningssag efter den anden, ulykkelige familier, der bliver splittet, eller familier, som bliver truet med at blive sendt tilbage. Der er f.eks. en kristen familie, som bliver truet med at blive sendt tilbage til Afghanistan, hvor de har sharialovgivning, og hvor de er i gang med at dømme en kristen til døden. Hvis ikke det var, fordi vedkommende smuglede sig selv til Norge, så ville vedkommende være udvist til Afghanistan. Så der er da eksempler nok.

Vi har ikke brugt dem, for de har sådan set ikke noget med lovforslaget at gøre, men vi har brugt de 12 forfatters debatindlæg til at give en beskrivelse af, hvordan tonen er.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hr. Ole Sohn kommer med sådan et slet skjult angreb på mig som konservativ, fordi jeg ikke har været heroppe og forsvare mine synspunkter, som hr. Ole Sohn sagde. Men jeg har ikke behov for at forsvare den her lovgivning, vi laver nu, jeg synes, det er brandgod lovgivning.

Jeg kan da undre mig over, at SF ikke brugte sin taletid, da vi havde førstebehandlingen, til at sige, hvad SF egentlig mente om det her forslag. Vi ved sådan set ikke, hvordan SF forholder sig til det, ud over at man stemmer imod, for også der brugte hr. Kamal Qureshi sin taletid på at